

စာအုပ်တိုက်

စန်းဦး

မိုးရာသီဆက်တင်

THE RAINY SEASON SETTING

translated by Nyunt Hui Moe

THE RAINY SEASON
SETTING
San Oo

မိုးရာသီဆက်တင်
စန်းဦး

translated by
Nyunt Wai Moe

First printing-1996
Second printing-2006

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကိုဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
- * အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
- * အမျိုးဂုဏ်၊ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
- * တစ်မျိုးသားလုံးကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး၊

Our Three Main National Causes

- * Non-disintegration of the union   Our cause
- * Non-disintegration of national solidarity   Our cause
- * Consolidation of national sovereignty   Our cause

Four political objectives

- * Stability of the State, community peace and tranquillity, prevalence of law and order.
- * National reconsolidation.
- * Emergence of a new enduring State Constitution.
- * Building of a new modern developed nation in accord with the new State Constitution.

Four economic objectives

- * Development of agriculture as the base and all-round development of other sectors of the economy as well.
- * Proper evolution of the market-oriented economic system.
- * Development of the economy invitation participation in terms of technical know-how and investments from sources inside the country and abroad.
- * The initiative to shape the national economy must be kept in the hands of the State and the national people.

Four social objectives

- * Uplift of the morale and morality of the entire nation.
- * Uplift of national prestige and integrity and preservation and safeguarding of cultural heritage and national character.
- * Uplift of dynamism of patriotic spirit.
- * Uplift of health, fitness and education standards of the entire nation.

မြသန်းတင့်၏ အမှာစာ

ဇော်ဇော်အောင်၏ အမှာစာ

သစ္စာနီ၏ အမှာစာ

၁။ မုတ်သုံ

Monsoon

၂။ မိုးတွင်း

The Rainy Season

၃။ အိမ်

Home

၄။ ဆက်တင်

Setting

၅။ ဦးထုပ်ရဲ့အောက်မှာ

Under His Hat

၆။ ကျိန်စာ

Curse

၇။ သောကခွက် ၃၀

The Thirtieth Cup of Grief

၈။ နှစ်ခြမ်းကွဲည

Split Night

၉။ ပြန်မလာအတိတ်

The Past of No Return

၁၀။ တစ်ညနေခင်းစာ ပုံကြမ်းများ

An Evening's Sketches

၁၁။ ထိကရုန်းများ

Memosas

၁၂။ အထီးကျန်

Solitude

၁၃။ ထွက်ကုန်

The Dropped Things

၁၄။ နားများ

Ears

၁၅။ သိမ်းဆည်းခံထားရသော ဖြစ်ရပ်များ

The Kept Incidents

၁၆။ ဆန်းညွန့်သိမ်းရဲ့ ကမ္ဘာသစ်

The New world of Hsan Nyunt Thein

၁၇။ အဆိပ်

Venom

၁၈။ ပုစွန်လုံးဖမ်းသူ

Crab Catchers

၁၉။ ဒုက္ခိတ ဆန်းညွန့်သိမ်း

Crippled Hsan Nyunt Thein

၂၀။ လက်ဆောင်

Gift

မြသန်းတင့်၏ အမှာစာ

အန်ဒရေဂျီ၏ လိပ်ပြာတစ်ကောင်

မနှစ်တုန်းက စာဆိုတော်ဟောပြောပွဲဖိတ်သဖြင့် မြန်အောင်သို့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့သည်။ ကြံခင်း၊ မြန်အောင်၊ ဟင်္သာတ၊ ကနောင်၊ ဇလွန် စသည်တစ်ဝိုက်သည် ကဗျာဆရာ တော်တော်ထွက်သည်ဟု ဆိုရမည် ထင်သည်။ ကြံခင်းစိုးလွင်၊ ဟင်္သာတမောင်နွယ်ထွဋ်၊ ကောက်နွယ် (ကနောင်)၊ ထိန်ဝင်းနိုင်၊ စန်းဦး၊ ဇလွန်လွမ်းကျော်...။ တခြား ကျွန်တော်မမှတ်မိ၊ ကျွန်တော်မသိသည့် ကဗျာဆရာတွေလည်း ရှိသေးသည်။ သူတို့မှာ ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲတွင် ရုတ်တရက်ပေါ်လာသည့် အမည်များဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ကဗျာကို ချစ်ကြသည်။ ကဗျာကို ရှုရှိုက်ကြသည်။ ကဗျာကို သောက်သုံးကြသည်။ ကဗျာကို စားကြသည်။ ကဗျာ အရေအတွက်က များများပါနိုင်သည်မဟုတ်။ ကဗျာဆယ်ပုဒ်ပို့မှ မဂ္ဂဇင်းတွင် နှစ်ပုဒ်၊ သုံးပုဒ်သာ အများဆုံး ပါတတ်သည်။ ကဗျာရေးခက်လည်း ဘာမျှ မဖြစ်လောက်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ကဗျာကိုမစွန့်။ ကဗျာအသံကြားလျှင် သူတို့ ဝိုင်းအံလာကြသည်။ ကဗျာအသံကြားရာသို့ ခြေလျင်လာကြသည်။ ခက်ခက်ခဲခဲ လာကြသည်။ ကဗျာအသံကို နားထောင်ကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ကဗျာကိုအသံထွက်ကြသည်။ အများအားဖြင့် အသက်နှစ်ဆယ်နှင့် သုံးဆယ်တစ်ဝိုက် လူငယ်များဖြစ်ကြသည်။

နယ်များသို့ ရောက်သောအခါတွင် ကဗျာဆရာဦးရေသည် ကျွန်တော်တို့ ထင်သည်ထက် များနေသည်။ ကျော်ကြားမှု၊ ငွေ၊ အခွင့်အာဏာ စသည်တို့ကို လိုချင်၍မဟုတ်။ ကဗျာသည် သူတို့ကိုးကွယ်ရာ၊ ကဗျာသည်

သူတို့ဒဿန၊ ကဗျာသည် သူတို့ဘာသာစကား၊ ကဗျာသည် သူတို့ချစ်သူ၊ ကဗျာသည် သူတို့အာဟာရ ဖြစ်နေသောကြောင့် ကဗျာစပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကဗျာကြောင့် ချစ်သူနှင့် ကွဲခဲ့ကြဖူးသည်။ မိသားစုနှင့် ကွဲခဲ့ကြဖူးသည်။ ကဗျာကြောင့် ထမင်းငတ်ခဲ့ကြဖူးသည်။ ကဗျာကြောင့် ဘဝတစ်ခုလုံး လွင့်စင်ကြွေမွသွားရသူပင်ရှိသည်။ သူတို့သည် ကဗျာမှူးမှူးကာ ကဗျာဝေဒနာ စူးနေကြသည်။

စာရေးဆရာအန်ဒရေဂျီက “လိပ်ပြာဟာ ဥအုပြီးတဲ့နောက် ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုရယ်လို့ရှိနေသေးသလားဆိုတာ ကျွန်တော် သံသယဖြစ်တယ်။ ပန်းရနံ့တွေနဲ့ လေညင်းရဲ့စေ့ခိုင်းချက်အရ ဟိုမှသည်မှ လူးလာပျံ့ဝဲနေရတယ်” ဟု ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။

အန်ဒရေဂျီသည် အိုမင်းသည့် အသက် ၇၂ နှစ်အရွယ်တွင် ထိုစာကြောင်းများကို ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူပေးသွားသည့် ဥပမာသည် တော်တော်လှသည့်ဥပမာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိမိလဗေဒပညာရှင်တို့အဆိုအရ လိပ်ပြာသည် ဥအုပြီးနောက် သေဆုံးသွားရပါသည်။ သူ့မျိုးဆက်ပျံ့ပွားရေးတာဝန်ကို ထမ်းရွက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကဗျာဆရာတွေကိုမြင်တိုင်း အန်ဒရေဂျီ၏လိပ်ပြာကို သွား၍သတိရတတ်ပါသည်။ ကဗျာဆရာသည် သူ့ရင်ထဲတွင်ရှိသည့် ခံစားချက်ဖြင့် ကဗျာကို မွေးဖွားပေးလိုက်ပါသည်။ ကဗျာဆရာသည် ကဗျာကို ရေးပြီး သူ့တာဝန်ကို သူထမ်းရွက်သွားပါသည်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို သူ ဘာမျှမစဉ်းစားတော့ပါ။

၀ ၀ ၀

“မိုးရာသီဆက်တင်”သည် စန်းဦး၏ ဒုတိယကဗျာစုစည်းမှုဖြစ်သည်။ ပထမတစ်အုပ်က “၄ ပုဒ်၊ ကဗျာရှည်” ။ ထိုစုစည်းမှုထဲတွင် “သစ်ရွက်ကလေး”၊ “ရောဂါသည်ရဲ့မှန်တိုင်း”၊ “ဂီတ မွတ်သိပ်”နှင့် “လိုက်လျောညီထွေနေထိုင်ခြင်း”ဆိုသည့် ကဗျာရှည်လေးပုဒ်ပါသည်။

“လေးပုဒ်၊ ကဗျာရှည်”တွင် ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးမှာ “သစ်ရွက်ကလေး”ဖြစ်သည်။ စန်းဦးက တောသူကလေးမညိုတာကို သစ်ရွက်ကလေးတစ်ရွက်နှင့် နှိုင်းထားကာ ရန်ကုန်မြို့တော်တွင် သစ်ရွက်ကလေးကျဆုံးခန်းကို ကဗျာဖွဲ့သွားသည်။

မြစ်တို့ဆီက
ဂီတကိုကြားနာခဲ့ဖူးသူ။
ချွေးတို့ပြိုက်ပြိုက်
ငိုရှိုက်ခဲ့ဖူးသူ။

တိုးညင်းလူးလိုမ့်
ရင်သိမ့်သိမ့်ခါ
ငါ့အချစ်မှာ ခိုဝင်ခဲ့ဖူးသူ။
မညည်းညူစတမ်း
လက်ကမ်းဝံ့ခဲ့သစ်ရွက်ကလေး
သင်သာ
ဂီတတို့၏ အရှင်။

ဤသည်မှာ စန်းဦး ဖွဲ့ပြသော သစ်ရွက်ကလေး၏ သင်္ခေပဇာတ်
ကြောင်း ဖြစ်သည်။ သစ်ရွက်ကလေးသည် ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီးထဲတွင်
နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ကာ ကြွေကျသွားခဲ့သည်။

တကယ့်နာနာကျင်ကျင်
မြေပြင်ထက်က
အခိုးအငွေ့တစ်ခုလွင့်ပျံသလို
မညိုတာကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရ
ဝိုင်ပုလင်းတစ်ခုထဲက
ရန်ကုန်ဟာ နေမြဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွ
မိုးကောင်းကင်က အုံ့အုံ့မှိုင်းမှိုင်း
အစဉ်အလာတွေ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ဖြစ်ထွန်းလျက်။

သို့ရာတွင် စန်းဦးသည် မညိုတာကို အိပ်မက်မက်နေပါသေး
သည်။ သူ့ အိပ်မက်ထဲတွင် ပန်းပွင့်တွေကိုရွက်လာသော မညိုတာကို သူ
မြင်ပါသည်။